

27. BÖLÜM

MESLEK YÜKSEK OKULU ARSASINA SAHİP ÇIKILMASI

- **ŞEHİR-BAĞLAR ÇEKİŞMESİNDEN
ARTA KALANLAR**
- **YARI HİSSE KAMULAŞTIRILIR,
ÖBÜR YARISI BIRAKILIR MI ?**
- **HAZİNE DEĞERİNDE BELGE**
- **YARGI KARARIYLA TARLANIN
TAMAMI BELEDİYE'NİN**
- **SAFRANBOLU'DA
MESLEK YÜKSEK OKULU**

27. BÖLÜM

MESLEK YÜKSEK OKULU ARSASINA SAHİP ÇIKILMASI

Sadri Artuç caddesinin Kıranköy'den lise binasına ve İşçievlerine kadar sağlıklı sollar yerleşim alanı olmadığı, henüz tarla konumunda bulunduğu yıllardı ve Belediye Başkanlığımın ilk aylarıydı. Mustafa ANTEP hemşehrimiz Belediye'ye geldi, Tapu Dairesi'nde murislerine ait taşınmaz mal kayıtlarını incelerken, Hastarla mevkiinde bir tarlanın yarı hissesinin kamulaştırma yoluyla Belediye adına tescilli olduğunu, diğer yarı hissesinin ise dedesi Antepoğlu Mehmet adına kayıtlı bulunduğunu belirlediğini; tarlanın ifrazından sonra, kendisine ait olacak parseli değerlendirmek istediğini bildirdi.

Safranbolu Meslek Yüksek Okulu'

Okulun üzerinde bulunduğu arsa, 1975'lerde yarı hissesinde hak iddia edilen bir tarlaydı

Anlattığına göre bu tarlanın ortasından Sadri Artuç caddesi de geçirilmiş ve tarla biri büyük, diğeri küçük iki parçaya bölünmüştü. Büyük parça halen üzerinde Safranbolu Meslek Yüksek Okulu binasının bulunduğu arsa, küçük parça ise karşı tarafta, pazaryeri istikametine giden yolun başında, halen taksi durağı olan üçgen biçimindeki parseldi.

Kendisine, Sadri Artuç caddesinden arta kalan kısmın ikiye ifrazının söz konusu olabileceğini, 20 yıla yakın bir süre önce bu caddenin

açıldığı sırada hiçbir tarla sahibine ödeme yapılmadığı için, Belediye olarak kendisine de yarı payı karşılığı bir bedel ödenmesinin düşünülemeyeceğini ve konunun Belediye Meclisi kararıyla ifraz yetkisi alınarak çözülebileceğini; ancak, tapu kayıtlarını incelemem gerektiğini söyledim.

Tapu kayıtlarını göstermesi ricasıyla, Tapu Sicil Muhafızı Baki AYTAN'ın yanına gittim; gerçekten sözkonusu tarlanın ½ hissesi , Antepoğlu Mustafa, diğer ½ hissesi Antepoğlu Mehmet adına kayıtlı iken, kamulaştırma yoluyla Antepoğlu Mustafa hissesinin 1940 yılında, Belediyenin mülkiyetine geçtiğini, kalan ½ hissenin Antepoğlu Mehmet adına kayıtlı olarak kalmış olduğunu gördüm.

Konuyu, 06.06.1974 tarihli toplantısında görüşülmek üzere Belediye Meclisi'ne sundum, Sadri Artuç Caddesi dikkate alınmaksızın, kalan kısmın, yarı yarıya ifrazı hususunda Belediye Encümeni'nin yetkili olmasına, rızaen bir taksim olmazsa, istem sahibinin dilerse yargıya başvurarak, sorunun çözümü yoluna gitmesine karar verildi.

● ŞEHİR – BAĞLAR ÇEKİŞMESİNDEN ARTA KALANLAR

1940 yılında Kaymakam Bekir Suphi AKTAN döneminde, Çarşı'nın Hastarla'ya çıkartılıp, orada yeni bir yerleşim alanı kurulması için yapılan kamulaştırma işlemlerine ilişkin bir olayla karşı karşıya bulunuluyordu.

Gerçekten, 1940'lı yıllarda, ilk ve orta okul yaşlarında iken, Safranboluluların “Şehirci” ve “Bağlarci” olarak iki grup oluşturduğunu; Bağlar'da evimizin bulunmaması ve işyerinin Çarşıda olması nedeniyle olsa gerek, babamın “şehirci”ler safında yer aldığını anımsıyordum.

Kent merkezinin ve bu arada çarşının Bağlar'a çıkartılması için, Hastarla'da çok sayıda tarla kamulaştırılmış, çok az da olsa bu bölgeye kimi hemşehrilerimiz dükkanlar inşa etmiş ve Hastarla'nın halen Memurevleri, Ataevleri, İşçievleri ile Zati Ağar İlköğretim Okulu'nun bulunduğu bölgesinde, birbirine dik ve paralel olarak açılan yollara kaldırım bile döşenmişti.

Ayrıca kamulaştırma sonrası bir kısım tarlalar, aynı bölgede hizmet binası inşa etmeleri için, kimi kamu kurumlarına, büyük bir olasılıkla bedelsiz olarak terkedilmişti. Bunlardan İlkokul Öğretmenleri Yardımlaşma Sandığı'na ait parseller, yıllar sonra Belediye ile İşçievleri sakinlerinden kimi hemşehrilerimizi, mülkiyet tartışmalarıyla karşı karşıya bırakacaktı.

Bu arada, yeni bir kent merkezi oluşturma amaç ve uygulamasının gereği olarak, Kaymakamlık ile bağlı daireler Kıranköy'e Çelik Palas binasına; Belediye Ulucami (o sıralar metruk bir kilise) civarında bir

binaya taşınmış, Kale'deki tarihsel Hükümet Konağı, ne yazık ki pencerelerine ve kapılarına demirler yerleştirilip "Cezaevi"ne ⁽¹⁾ dönüştürülmüştü.

Ancak, Bağlar'da kent merkezi oluşturma projesinin gerçekleştirilme olanağı bulunamayınca, Hastarla'da kamulaştırmalarla Belediye mülkiyetine geçmiş tarlalar, 1950'li yılların ortalarında işçilerin ve memurların kurduğu konut kooperatifleri ile 1970'li yılların başında Ataevler Kooperatifine çok uygun koşullarla devredilmişti. Antepoğlu kardeşlere ait tarlanın da, 1940'lı yıllar kamulaştırmalarına konu olduğu anlaşılıyordu.

• YARI HİSSE KAMULAŞTIRILIR, ÖBÜR YARISI BIRAKILIR MI ?

Antepoğlu tarlasının yarı hissesi kamulaştırılıp, diğer yarısının bırakılması hukuken mümkün olabilir miydi? Medeni Kanuna göre, hisseler oranında taksim ve ifraz edilmedikçe, müşterek mülkiyet konusu bir taşınmazın her yerinden, her paydaşın yararlanma hakkı vardı.

Dolayısıyla, tek başına bir hissenin kamulaştırılması, hiçbir yarar sağlamayacaktı, 1974'te yürürlükte bulunan 1956 tarihli 6830 Sayılı İstimlak Kanunu böyle bir kamulaştırmaya cevaz vermediği gibi, bu kanundan önce yürürlükte bulunan mülga 3710 sayılı Belediyeler İstimlak Kanununda da farklı bir hüküm olamaz; aksi takdirde Medeni Kanun'la bağdaştırılamazdı. Bir hukukçu olarak, bir taşınmazın sadece yarı hissesinin kamulaştırılmasına bir anlam veremiyor, bunun hukuksal bir açıklamasını yapamıyordum

Bu nedenlerle, Belediye Meclisi kararı sonrasında, istem sahibini çağırıp, rızaen ifraz işlemlerini başlatmadım; zihnimdeki soruların yanıtları, 34 yıl öncesinin kamulaştırma işlemlerine ilişkin dosyalarda olabilirdi. Bu dosyalar saklanmış mıydı?

Belediye peroneli ile görüştüm, Belediyenin 30 küsur yıl içinde, Çarşı'da Eski Tahıl Pazarı'ndan Kıranköy'e ve oradan da önce Cinci Hanı'nın karşısına, sonra halen bulunduğu binaya yer değiştirdiği, düzenli bir arşivinin bulunmadığı, ancak Cinci Hanı'nda Belediye'ye ait bir odada, oraya buraya atılmış, karmakarışık dosyalar bulunduğu söylendi. Belediye Başkanlığı M.Ali TERZİAHMETOĞLU ile Sayman İzzet ÇUBUKÇU'dan gidip, han odasında

⁽¹⁾ Çarşı ve Pazar'ın yanı sıra han, hamam ve cami gibi kamusal yapıların eski "Şehir" merkezinde olmasına karşın, kamu kurumlarının Kıranköy'de bulunmasının iktidar partisi CHP'nin oy kaybına yol açacağını düşünen ve çoğunluğu oluşturduğu anlaşılan "şehirci"lerin istemi doğrultusunda, siyasal iktidarın el değiştirmesiyle sonuçlanan ünlü 14 Mayıs 1950 seçimlerinden iki ay kadar önce Safranbolu'ya gelen zamanın Adalet Bakanı Fuat SİRMEN'in direktifiyle, bir gün içinde Cezaevi'ndeki hükümlü ve tutuklular başka yerlere gönderilerek, Kaymakamlık tekrar Kale'deki tarihsel Hükümet Konağı'na taşınmış; 1950 seçimlerini hemen her yerde DP kazanırken, Safranbolu'da CHP kazanmış, ilk Belediye seçimlerinden de yine CHP galip çıkmıştır.

araştırma yapmalarını istedim, orası karanlık denildi. Elektrikçi Osman Usta'ya Cinci Hanı önündeki direktten, içerdeki odaya hat çektilerle aydınlık sağlandı.

Bir gün akşama yakın, elleri yüzleri, üstleri başları toz toprak ve pislik içersinde M.Ali TERZİAHMETOĞLU ile İzzet ÇUBUKCU ellerinde büyük sarı bir zarfla ve sevinç içersinde bana geldiler. İçinde çok sayıda küçük sarı zarflar olan büyük sarı zarfın üstünde "istimlakler" yazıyordu; küçük sarı zarflarda da parsel numarası ve kime ait tarlanın istimlakle ile ilgili oldukları yazılıydı. Zarfların üzerindeki inci taneleri gibi çok güzel ve çok düzgün el yazıları, zamanın Belediye Katibi İhsan CEBECİ'ye aitti. Çok heyecanlandım, arkadaşlara teşekkür ettim, "haydi siz gidin temizlenin, ben şunları bir inceleyeyim" dedim.

● HAZİNE DEĞERİNDE BELGE

Büyük zarfın içinde, üzerinde 56 No.lu parsel ve Antepoğlu vereseleri yazılı küçük zarfı görünce, gömü bulmuşçasına sevindim. Küçük zarfın içindeki belgeler, 6.657 M² yüzölçümündeki tarlanın tamamının, M²'si 8 kuruştan kamulaştırıldığını ve yine tamamının kamulaştırma bedeli 532 lira 56 kuruşun T.C. Ziraat Bankası'na yatırıldığını gösteriyor, zarf içindeki, yatırılan para karşılığında alınan, 19.04.1941 tarihli, bir banknot kadar süslü ve işlemeli banka makbuzu da, bu konuda önemli bir kanıt oluşturuyordu.

. Yaptığım incelemeden yatan paranın yarısı olan 266 lira 28 kuruşu Antepoğlu Mustafa varisleri Bankadan aldıkları için, onların ½ payının, tapuya Belediye adına tescil edildiği, paranın diğer yarısı 266,28 lirayı Antepoğlu Mehmet varisleri Bankadan almadığı için, hisselerinin tapuda adlarına kayıtlı olarak kaldığı; ancak, para alınmasa da, Antepoğlu Mehmet'in o tarihte bilinebilen varislerinden Raziye Hanım'a kamulaştırma kararının, krokisiyle birlikte 1940 yılında noter aracılığıyla tebliğ edildiği anlaşılmaktaydı.

Bir anda, kişiler arasında bir malın mülkiyetinin intikaline ilişkin Medeni Kanun hükümlerini anımsadım. Taşınır mallarda teslim, taşınmazlarda ise, resmi bir akitle ferağ işlemi ve tapuya tescil en önemli koşul olmakla beraber, taşınmaz mal mülkiyetine cebri icra ve kamulaştırma gibi yollarla da doğrudan sahip olunabilirdi.

Hemen Medeni Kanunu açtım, yanılmamıştım, 633 ve 642 nci maddeler ferağ işlemi olmaksızın, kamulaştırmayla mülkiyetin intikal edeceğini ve doğrudan doğruya tescil yaptırılabilceğini öngörüyordu. Şu halde, Antepoğlu tarlasının sadece yarı hissesi değil, tamamı Belediyenin demektir, Bankadan parayı almamış olmanın, kamulaştırma işlemi iptal edilmedikçe hiçbir anlamı olamazdı.

Bu hukuksal sonuca ulaşmayı ve gerektiğinde kanıtlamayı sağlayan belgeleri bulup getiren, M.Ali TERZİAHMETOĞLU ile İzzet ÇUBUKÇU çok önemli bir görev başarmışlardı; kutlanmaya değer, çok yararlı bir hizmette bulunmuşlardı. Bu hizmetlerinin manevi değeri tartışma götürmez kadar büyüktü. Maddi değeri ise, herhalde her birinin tüm memuriyetleri boyunca Belediye'den aldıkları aylıkların tamamını karşılar boyuttaydı. Ben de, hukukçu bir belediye başkanı olma niteliğimin, Safranbolu'ya sağlayacağını düşündüğüm bir kazanımın mutluluğu içersindeydim.

Tarlanın ifrazı isteminde bulunan Mustafa ANTEP'i Belediye'ye davet ettim, bulunan belgeler karşısında ifrazın olamayacağını; tapu kaydına rağmen tarla üzerinde geçerli bir haklarının olmadığını hukuksal gerekçeleriyle anlattım. Doğal olarak tatmin olmadı; yargıya başvurarak kamulaştırma parası ödenen diğer yarı hissenin de Belediye adına tescilini talep edeceğimi bildirdim. Antepoğlu Mehmet varisleri arasında, Mustafa ANTEP dışında, çok küçük hisseli başkaları da vardı. Bunlardan biri de Belediye Avukatı Veli Tevfik ERENER'in yakınlarıydı; bu nedenle Veli Tevfik ERENER, söz konusu davada Belediye avukatlığından çekilmek istedi, uygun gördüm. Davayı Belediyeyi temsilen, Belediye Başkanı sıfatıyla ben takip ettim.

● YARGI KARARIYLA TARLANIN TAMAMI BELEDİYENİN

Antepoğlu Mehmet varislerinin Avukatları, açılmış olan davada, dava konusu taşınmazın yarı hissesinin de kamulaştırıldığını gösterir belgelerin ibraz edilemediğini, zamanında kamulaştırılma yapılmış sayılsa bile, Belediye'nin yasa ile belirlenen süre içersinde taşınmaz üzerinde, kamulaştırma amacına uygun hiçbir tesis yapmadığını ve bu nedenle kamulaştırmanın geçersiz kaldığını ileri sürüyorlardı.

Ben de, kamulaştırma bedelinin bankaya yatırıldığını, bulunabilen varislere de noter aracılığıyla tebligat yapılması nedeniyle kamulaştırmanın geçerli olduğunu; 1940'lı yıllarda kent merkezinin Bağlar'a taşınması için kamulaştırma yapıldığını, dava konusu taşınmazdan yol açıldığını, elektrik ve su hatlarının geçirildiğini söyleyerek savunmada bulundum. Halen Hükümet konağı ile Yüksek Okul binası arasındaki, o zaman zemini toprak olan yolu göstererek, tesis yapılmadı iddiasının geçersizliğini kanıtlamağa çalışıyordum. Dava sırasında, Asliye Hukuk Yargıçısı Ferman KIBRISCIKLI keşfe karar vermişti; keşif sırasında, daha önce de bir nedenle değiştiğim gibi, Ferman KIBRISCIKLI ile ciddi tartışmalarım da oldu.

Sayın KIBRISCIKLI, dava kesin sonuca ulaşmadan 1978 yılında Safranbolu'dan ayrıldı. Davayı yerine gelen Asliye Hukuk Yargıçısı Coşkun KOÇAK, Kasım/1978'de Belediye aleyhine karara bağladı; kararı temyiz ettim. Yargıtay, zamanında tebligat yapılmış olması ve tapuda "*Antepoğlu Mehmet varislerinin intikal ve ferağdan şimdilik imtina ettikleri*" kaydı

bulduğuna göre, kamulaştırmaya muttali oldukları halde itiraz davası açmamaları nedeniyle, Nisan/1979'da Belediye aleyhine verilen mahkeme kararını bozdu. Safranbolu'da yeniden yapılan yargılama sonunda Mahkeme, Yargıtay kararına uyarak Aralık/1979'da tarlanın kalan yarı hissesinin de

Av. Mehmet BASMACI

Belediye adına tesciline karar verdi. Bu kez Antepoğlu Mehmet varisleri Mahkeme kararını temyiz ettiler.

12 Eylül 1980 hareketiyle Belediye Başkanlığından ayrıldığımda, dava Yargıtay'da temyiz aşamasındaydı. Benden sonra askeri yönetim tarafından Belediye Başkanlığı'na atanan Mehmet .Ali TERZİAHMETOĞLU'na, Avukat Mehmet BASMACI'ya vekalet verilerek, Yargıtay'da davanın, Belediye adına onun tarafından, bir ücret ödenmeden takip edilmesinin sağlanmasını rica etmiştim.

Kararın Temmuz/1981'de Yargıtay tarafından onanmasında ve dolayısıyla davanın Belediye lehine sonuçlanıp kesinleşmesinde, Avukat Mehmet BASMACI'nın da çok değerli katkıları oldu. Böylece, yeni Hükümet binası inşaatının karşısında, 100 Dükkanlar Kooperatifinin üstünde çok değerli bir arsanın tamamının Belediyenin mülkiyetinde kalması sağlandı.

• SAFRANBOLU'DA MESLEK YÜKSEK OKULU

1940 yılında yapılan kamulaştırmalar sırasında, bir tarladaki diğer yarı hissenin de Belediye'ye ait olması gerektiğinin kanıtlanmasına ilişkin tüm bu çabaların, 15 yıl sonra Safranbolu'ya bir Meslek Yüksek Okulu kazandırılmasına yarayacağı, doğal olarak o günlerde bilinemezdi.

Safranbolu'ya kültürel, sosyal ve ekonomik açıdan çok değerli katkıları olan; Safranbolu'nun ilk yüksek öğretim kurumu olan Meslek Yüksek Okulu binasının bulunduğu arsanın tümüyle Belediye adına tapuya kaydı serüvenini anlattıktan sonra, yüksek okul binasının yapımına ve bu binanın okula tahsisine ilişkin gerçeklere değinmekte de yarar bulunmaktadır.

Safranbolu'ya bir yüksek öğretim kurumu açılması amacına yönelik girişimler çok da eski olmayan bir tarihte başlatılıp sonuçlandırılmasına karşın, gerçekler bilinmediğinden midir; yoksa bilinse bile şu ya da bu nedenle göz ardı edilmek istenilmesinden midir bilemem; Safranbolu'da yüksek öğrenimin başlatılması, yeri geldikçe zamanın Milli Eğitim Bakanı veya

Safranbolu'ya çeşitli nedenlerle gelip giden kimi üniversite öğretim üyeleri ile ilişkilendirilmektedir.

Aslında Safranbolu'ya bir yüksek öğretim kurumu açılmasının fikir babası Kaymakam Yavuz ERKMEN; bu fikrin kabul ve benimsenmesini sağlayan zamanın ÖSYM Başkanı değerli hemşehrimiz Dr. Fethi TOKER ve uygulayıcısı Belediye Başkanı Mustafa EREN'dir. Böylesine önemli bir girişimin, olumlu bir biçimde gerçekleşmesinin tüm onuru onlarındır.

Yavuz ERKMEN
Kaymakam

Mustafa EREN
Belediye Başkanı

Dr. Fethi TOKER
ÖSYM Başkanı

Gerçekler açıklanırken, önce, Erdoğan CAYMAZ'ın, 1984- 1989 yılları arasındaki Belediye Başkanlığı döneminde, mahkeme kararıyla kazanılan söz konusu Belediye arsası üzerinde, kendisinden önce, Belediye kaynaklarıyla başlatılan ve çok katlı iş hanı biçiminde projelendirilen inşaatı devam ettirdiği anımsatılmalıdır. Ardından 1989 yılında göreve gelen yeni Belediye Başkanı Mustafa EREN'in bu binayı, kaba inşaatı genel olarak bitmiş durumda bulmuş olduğu bilinmelidir. Bunların yanı sıra, bilinmesi gereken en önemli gerçekler ise, şunlardır:

1990 yılıydı; Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Hukuk Danışmanı görevindeydim. Zamanın Safranbolu Kaymakamı Yavuz ERKMEN aradı, Safranbolu'ya bir Meslek Yüksek Okulu açmayı ve bu amaçla Belediye Başkanı Mustafa EREN'le birlikte, ÖSYM Başkanı Dr.Fethi TOKER hemşehrimizden randevu alınmasına yardımcı olmamı rica etti.

Benim için Fethi Ağabey'den randevu almak kolaydı; ancak Safranbolu'da bir Yüksek Okul açılması gibi bir istemi nasıl karşılardı?. Örneğin o günlerde Karabük'te bile bir yüksek öğrenim kurumu yoktu. Meslek Yüksek Okulları ilçelerde de açılabilir miydi?. Bunları bilmediğimden, Kaymakamın isteminin olumlu karşılanması konusunda kuşku içindeydim.

Kendisini aradığımda Fethi TOKER iki gün sonrasına randevu verdi; Kaymakam ile Belediye Başkanı belirlenen gün Ankara'ya geldiler, birlikte Dr.Fethi TOKER'e gittik. Kendisine Safranbolu'dan gelen her iki konuğu tanıtıp, yerimize oturur oturmaz, Sayın TOKER'in bana dönerek "Kızıltan, ben bugüne kadar memleketime bir hizmette bulunamamaktan dolayı üzüntü duyuyordum, şimdi böyle bir fırsat yakalayabilecek olmanın sevinci içindeyim" demesini hiç unutamam; boşuna kuşkulandığımı anladım.

O sırada Safranbolu, Zonguldak İl'ine bağlıydı. Karaelmas Üniversitesi henüz kurulmadığından, Zonguldak'ta sadece Hacettepe Üniversitesi'ne bağlı Mühendislik Fakültesi vardı ve Üniversitenin Rektörü de, ünlü Prof. Dr. Yüksel BOZER'di. Bu nedenlerle Safranbolu'da Meslek Yüksek Okulu açılmasına ilişkin istemi karşılamak da, öncelikle Rektör Sayın BOZER'in yetki ve sorumluluğundaydı.

Dr. Fethi TOKER kısa bir süre sonra, yüksek öğretimle ilgili bir toplantı nedeniyle Kıbrıs'ta Rektör BOZER ile beraber olacağını ve Safranbolu'ya Meslek Yüksek Okulu açılması konusunu, orada kendisiyle baş başa kaldıkları bir sırada anlatmasının uygun olacağını bildirdi.

Nitekim, Kıbrıs'taki söz konusu birlikteliklerinde olumlu bir ön görüşme gerçekleşmiş olmalı ki, aradan uzun bir süre geçmedi; Dr. Fethi TOKER, Hacettepe Üniversitesi Rektörü Prof.Dr. Yüksel BOZER ve aralarında YÖK Üyesi Prof.Dr.Turgut AKINTÜRK'ün de bulunduğu kimi yetkilileri, bir kış günü Safranbolu'ya getirdi; konuklar, Kaymakam Yavuz ERKMEN (ileriki yılların Bartın, Zonguldak ve Denizli Valisi) ile Belediye Başkanı Mustafa EREN tarafından T.Turing Kurumu'nun Havuzlu Asmazlar Konağı'nda ağırlandılar.

Sayın BOZER, okul için bir bina gösterilmez ve o bina uygun koşullarda donatılmazsa okul açılmayacağını söyledi. Belediye Başkanı Mustafa EREN'in gösterdiği, Belediye'ye ait kaba inşaatı bitmiş bugünkü Meslek Yüksek Okulu binası, camları takılmak, noksanlıkları tamamen giderilmek kaydıyla Rektör Yüksel BOZER tarafından uygun görüldü.

Belediye Başkanı Mustafa EREN, binayı kullanılabilir hale getirme taahhüdünde bulundu. Halkın da yoğun ilgisiyle taahhüdünü yerine getirdi ve okul 1992 yılında öğrenime açıldı.

Belediye Başkanı Mehmet CEYLAN döneminde ise, okul binası, o dönemin para değeriyle bir trilyon lira, günümüz para değeriyle bir milyon lira dolaylarında, yüklü bir para karşılığı Karaelmas Üniversitesi tarafından, Belediye'den satın alındı ve bu alım satım, Belediye'nin bütçe açıklarının kapatılmasında önemli bir yarar sağladı.